

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Ansgar han laae paa Sotteseng

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Ansgar han laae paa Sotteseng", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 318. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid105709.pdf> (tilgået 17. juni 2021)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 111. Ansgars Død.

Mel. Hos Fyrsterne sad tæt i Ring, af C. Barnekow .

☒ Ansgar han laae paa Sotteseng
Udtæret under Smerter,
Han drog i Herrens Klokkestreng
Og tændte sine Kierter,
To for St. Peder og St. Hans,
En for Maria, Kirkens Glands,
Det var en Kyndelmisse.

319

☒ At Martyrdøden ei han leed,
Det var hans største Kvide,
O Danmark! du i Kiærlighed
Med din Apostel stride!
Naar da paa Straa du sover hen,
Du dog skal dele med din Ven
Hans Martyr-Død og Krone.

☒ Alt paa Maries Luttre-Dag
Han ventede Bod for Smerte,
Da brændte og med Lue svag
Saa blaalig alt hans Kierte,
En Nat dog var tilbage end,
Med Suk han giennemvaaged den,
Med Bøn og Vemods-Sange.

☒ Men der det lysnede i Øst,
Da løstes og hans Tunge,
Og *Præsterne* med høien Røst
Lovsangen bød han sjunge:
O store Gud, vi love dig,
Da klang i Chor høitidelig,
Og »Troen« blev udsjunget.

☒ Der Morgensolen lyste ind
Alt giennem Kirke-Rude,
Da hviskede Straalén til hans Sind:
Jeg Herren skal bebude;
Sit Hoved han opløfte lod,
Og aad hans Kiød og drak hans Blod,
Hvis Lem han vilde være.

☒ Saa løftede han sin Haand saa from,
Og tog i Bøn til Orde:
O, fromme Gud! gak ei i Dom
Med dem, som Ondt mig gjorde!
320 Derpaa han bad sin femte Bøn,
Paakaldte Guds enbaarne Søn,
Gav ham sin Sjæl i Gjemme.

☒ O, Dannemark, o priis dog Gud,
Og leeg for Ham med Ynde,
Som ved et saadant Sendebud
Dig Troen lod forkynde!
O, see Forbilledet i ham,
Af hvad du, trods al Verdens Skam,
I Verden skal udtrykke.